

Judith van der Wel

Poëzie is meer dan liedteksten

Druipend van de regen beklim ik de twee trappen naar het gezellige appartement van Judith dat zij deelt met een 35-jarige zangeres 'die soms repeteert na middernacht'. Bovenaan de trap wacht een dikke kat. Judith blijkt een enthousiaste lezer van zowel proza als poëzie.

Tekst: Sophie Reinders

Beeld: Thijs Gerbrandy

Na een korte blik op je boekenkast vallen me een paar dingen op. Allereerst heb je een hele kast vol psychologie en theologie.

'In Groningen ben ik begonnen met de studie Psychologie. Ik vond dat heel erg leuk, maar ik miste wel de culturele kant. Iemand raadde me aan eens bij theologie te gaan kijken. Daar heb je de talenkant, maar ook de maatschappelijke, psychologische kant. Ik vond het geweldig. Van beide studies heb ik de bachelor afgerond. Ik dacht toen: ik word gewoon psychologe met wat kennis van religie. Dat is handig, want dan kan ik ook gelovigen helpen. Maar als ik eerlijk was, merkte ik dat ik van theologie veel gelukkiger werd. Uiteindelijk koos ik daarom voor de onderzoeksmaster Religiewetenschappen in Amsterdam. Het gaat over religie, maar heel sterk vanuit een sociaal-maatschappelijk perspectief. Eigenlijk ligt het precies tussen mijn studies in.'

Verder heb je een kast met bovenin proza en onderin meerdere planken poëzie. Waar komt je liefde voor poëzie vandaan?

'Ik schrijf zelf al een tijdje gedichten. Dat is een deel van de verklaring. Verder schreef ik in Groningen voor een maandblad. De poëzierubriek daarvan lag helemaal op z'n gat. Daar moesten eigenlijk gedichten in besproken worden, maar niemand had daar zin in. Dus elke maand was het weer een liedtekst. Je hebt prachtige liedteksten, maar het bleef een beetje veel van hetzelfde. Ik vroeg of ik die rubriek een keer mocht schrijven en toen ben ik veel meer poëzie gaan lezen en gaan ontdekken wat ik mooi vind.'

Heb je een favoriete dichter?

'Ik heb van Esther Jansma veel geleerd, omdat ik ook les van haar heb gehad. Verder houd ik van Tjitske Jansen, Bart Moeyaert en Herman de Coninck. De laatste bundel die ik heb gekocht, is van Mischa Andriessen. Het leuke van die bundel is dat hij over een vriendschap gaat. Vriendschap is iets waar niet veel over gedicht wordt, meestal gaat het over liefdesrelaties. De vriendschap ontwikkelt zich in de bundel, het gaat steeds meer wringen.'

Doe je weleens iets weg?

'Ja, maar boeken weggoien vind ik wel lastig. Het liefst zadel ik mijn ouders er dan mee op. Maar ik kreeg bijvoorbeeld ooit een boek van

Paulo Coelho en ik ben niet zo weg van hem. Zijn spiritualiteit vind ik soms een beetje te makkelijk. Hij zegt bijvoorbeeld: als je iets heel graag wilt, dan spant het hele universum zich samen zodat het gebeurt. En dan denk ik: wat dan met al die mensen die een kind verliezen of een ziekte hebben? Het lijkt hele 'lieve' spiritualiteit, maar als je er beter over nadent kan het mensen behoorlijk pijn doen. Het is niet zo dat ik zo'n boek dan helemaal niet meer wil zien, maar ik had al twee boeken van hem gelezen en ik hoefde er niet nog een. Dat boek heb ik dus weggedaan. Verder ben ik heel voorzichtig met boeken. Als ik een boek uitleen, dan wil ik het ook graag netjes terug. Als ik zelf een boek leen van iemand en ik merk dat het niet meer helemaal netjes is, dan zal ik ook een nieuw boek voor die persoon kopen. Veel mensen houden van beschadigde boeken: 'dan zie je dat het gelezen is'. Als ik een boek heel mooi vind, dan ben ik er juist heel erg zuinig op.'

Wat is het laatste wat je gelezen hebt?

'Ik ben bezig in *Dorsvloer vol confetti* van Franca

Treur. Dat gaat over een reformatorisch gezin in Zeeland. En onlangs las ik *Max Havelaar* voor mijn stage. Ik loop stage bij de Max Havelaar Academie. Het idee van de Academie is dat je de thema's uit *Max Havelaar* toepast op het heden. Multatuli vroeg destijds aandacht voor de kwetsbare groep Javanen en ik wil kwetsbare groepen van nu in Nederland aan het woord laten. *Max Havelaar* vond ik fantastisch, verrassend modern! Ik moest vaak denken aan Jonathan Safran Foer. Die doet gewoon exact hetzelfde! In het eerste hoofdstuk van *Max Havelaar* staat bijvoorbeeld een visitekaartje afgedrukt van Batavus Droogstoppel, dat doet Foer ook in *Extreem luid en ongelooflijk dichtbij*. Er zit ook veel humor in, 150 jaar later is het nog steeds grappig.'

Is er een auteur van wie je echt alles wilt hebben?

'Anne Provoost. Een Vlaamse schrijfster. Veel van haar boeken worden onder adolescentenliteratuur geschaard, maar ik vind het zó mooi qua stijl. En als er iets nieuws is van Tjitske Jansen, dan wil ik het ook direct lezen.' ■